

Scrisoare pentru maestru Adrian Păunescu

Gabriel Stănciulescu

Scrisoare pentru maestrul Adrian Păunescu

Maestre, îți scriu de pe pământ,
Distanța pe noi ne doare,
La Bellu, adie câte-un vânt
Ce seamănă a chemare.

Revine iarna rece-n câmpuri,
Omătul pe îndelete,
Au trecut multe anotimpuri
Și-am strâns fulgii albi, în plete.

La noi, nici vorbă de schimbare,
E luptă aspră pe buget,
În stradă-i iarăși zarvă mare,
Revoltă surdă-n desuet.

Ce-am semănat, asta am cules,
Simțim din plin efectul greu,
Când spune zi de zi alesul;
Eu vreau urgent guvernul meu.

Guvern iscusit, de birocrăți,
Miniștrii minții sunt "coloși",
Săracii patriei nu-s bogați,
O țară plină de zeloși!

Mulțimea simplă te regretă,
Și-a secat din lacrimi girul,
Plecarea-n grabă, discretă,
Înoadă de-a pururi firul.

Tristețea ne-afundă în noroi,
Îți scriu real, deși tardiv,
Ne ard copiii la "Timpuri Noi"
Jalea-i mare jos la "Colectiv".

Se mișcă totul în reluare,
Ne moare soră, lângă frați,
Valorile nu au valoare,
Dar suntem iarăși democrați.

Citim în scrierile tale,

Din versuri pare c-ai știut,
Se iau decizii personale
Și suntem încă la-nceput!

Se ceartă lumea pe avere,
De respect nu se mai știe,
Ne salutăm fără plăcere,
Zâmbetul e curtoazie.

Pe la noi, puterea a apus,
Suntem la masa cu bogați,
Gradul de absorție e redus,
Europenii-s divizați.

Ce mai e nou la înălțime?
Ți-e dor de plebiscitul tău?
De stadioane arhipline
În vremuri tulburi, de "flăcău"?

Ați pus cenacul pe picioare?
Sunteți acum poeți destui,
Cu un CV Tudor, frați de stare
Deschideți scena veacului.

Știu, pe Eminescu l-ai iubit!
Îngenunchiez!... nu uit că voi
Prețuiați, prin versul reunit
Credința unui neam de soi.

Să apărăm veșnic ce-am avut,
Scăpați trudnic de simbrie,
Din pâinea mărețului trecut
Să nu cedăm nicio felie.

Mai ieri ne-a recitat și fiul tău,
Ca un demers firesc, cochet,
Citim și vom reciti mereu
Din slova marelui poet.

Autor: Gabriel Stănciulescu